

Sentencja

- 1) Przepisy szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 94/5/WE z dnia 14 lutego 1994 r., należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniom krajowym takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, na mocy których można odmówić prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej podatnikom będącym usługobiorcami, którzy posiadają faktury zawierające braki, nawet jeśli zostają one uzupełnione poprzez przedstawienie informacji mających na celu wykazanie prawdziwości, charakteru i kwoty zafakturowanych transakcji po wydaniu takiej decyzji odmownej.
- 2) Zasada neutralności podatkowej nie sprzeciwia się temu, aby administracja podatkowa odmówiła zwrotu podatku od wartości dodanej zapłaconego przez spółkę będącą usługodawcą, podczas gdy odmówiono wykonania prawa do odliczenia podatku od wartości dodanej obciążającego rzeczonych usługom będącym usługobiorcami ze względu na nieprawidłowości stwierdzone na fakturach wystawionych przez rzeczony spółkę będącą usługodawcą.

(¹) Dz.U. C 243 z 11.8.2012.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 czerwca 2013 r.
— Ryanair Ltd przeciwko Komisji Europejskiej, Republice Włoskiej i Alitalia — Compagnia Aerea Italiana SpA

(Sprawa C-287/12 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Pożyczka udzielona przez Republikę Włoską przedsiębiorstwu lotniczemu Alitalia — Decyzja uznająca pomoc za bezprawnie przyznaną i niezgodną ze wspólnym rynkiem — Sprzedaż aktywów Alitalii — Decyzja stwierdzająca brak pomocy w chwili zakończenia wstępnego etapu jej badania — Skarga o stwierdzenie nieważności — Legitymacja procesowa — Strona zainteresowana — Dopuszczalność — Poważne trudności — Właściwość — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 225/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ryanair Ltd (przedstawiciele: E. Vahida, adwokat, I.-G. Metaxas-Maragkidis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn i D. Grespan, pełnomocnicy), Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik i P. Gentili, avvocato dello Stato), Alitalia — Compagnia Aerea Italiana SpA (przedstawiciel: G. Bellitti, avvocato)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 28 marca 2012 r. w sprawie T-123/09 Ryanair przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 6743 z dnia 12 listopada 2008 r. w sprawie pożyczki w kwocie 300 mln EUR udzielonej przez Włochy spółce Alitalia [pomoc C 26/08 (ex NN 31/08)] (Dz.U. 2009, L 52, s. 3) ze względu na to, że instytucja ta nie nakazała w niej odzyskania pomocy od następców Alitalii, a także o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 6745 wersja ostateczna z dnia 12 listopada 2008 r. uznającej, że postępowanie w sprawie sprzedaży aktywów Alitalii przeprowadzone w ramach nadzwyczajnej procedury administracyjnej, która powinna była doprowadzić do likwidacji tego przedsiębiorstwa lotniczego, nie stanowi pomocy państwa pod warunkiem, że władze włoskie wywiążą się z przyjętych zobowiązań mających na celu zapewnienie, iż transakcje zostaną przeprowadzone po cenach rynkowych (pomoc N 510/2008, Dz.U. C 46, s. 6.)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Ryanair Ltd pokrywa, poza własnymi kosztami postępowania, także koszty poniesione przez Komisję Europejską i Alitalię — Compagnia Aerea Italiana SpA.
- 3) Republika Włoska pokrywa swe koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 303 z 6.10.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 27 czerwca 2013 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret — Dania) — Malaysia Dairy Industries Pte. Ltd przeciwko Ankenævnet for Patenter og Varemærker

(Sprawa C-320/12) (¹)

(Zbliżanie ustawodawstw — Dyrektywa 2008/95/WE — Artykuł 4 ust. 4 lit. g) — Znaki towarowe — Warunki uzyskania i utrzymania prawa do znaku towarowego — Odmowa lub unieważnienie rejestracji — Pojęcie złej wiary zgłaszającego — Wiedza zgłaszającego o istnieniu zagranicznego znaku towarowego)

(2013/C 225/62)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Højesteret